

lauf, Kaufmann, Neurode, Preuss.-Schlesien, kupijo večje množine namiznih jabolk.

Brigitta Kottar, Obsthändlerin in Zeltweg, kupi 1000 kg. namiznih jabolk.

Professor Dr. Aug. Harpf, Pribram, Böhmen, kupi 100 kg. namiznih jabolk.

Hans Mattevi, k. u. k. Mil.-Med.-Official, Officiersmesse zu Olmütz in Mähren, kupi 200 kg. štajerskih zimskih mošank jabolk.

Dr. Pretzlik in Troppau, kupi 150 kg. namiznih jabolk.

Michael Friedmann, Obstgrosshändler in Raab, Kazinczygasse 1, Ungarn, kupi 15 vagonov namiznih jabolk.

Anton Hahnreich, Hotel „Europa“, Innsbruck, kupi 500 kg. namiznih jabolk.

Wilhelm Wittek zu Privoz, Bahnhof, Mährisch-Ostrau, kupi en vagon namiznih jabolk.

Alois Alfonsus, Lehrer, Wien XIX, Hardeckgasse 4, kupi 100 kg. namiznih jabolk.

J. B. di Lenardo, Obstgrosshändler, Wien IV, Obstmarkt, kupi 200 vagonov namiznih jabolk.

Die deutsche Section des Landes-Culturrathes für Mähren in Brünn kupi 20 vagonov namiznih jabolk.

Susanna Plenner, Oberförstersgattin in Gusswerk, Obersteier kupi 50 kg. namiznih jabolk.

V. Garda, Specialhandlung in Mährisch-Ostrau, kupi 500 kg. jabolk velikih vrst na primer: Gloria mundi, Triumph, Kaiser Aleksander, grüne, grosse, gerippte Winter-Calvill; dalje 1000 kg. Ananas-Reinetten; vzorce (muštre) želi 2 kosa v škatli kakor „Muster ohne Wert (poština 5 kr.) doposlati.

Fr. Preicke, Obsthändler, Halle a. d. Salle, Deutschland, kupi 2 vagona namiznih jabolk.

Državnozbornske volitve.

Volitve volilnih mož so pred vrati in po časnikih se gospodje kandidatje slavijo; liberalci in klerikalci

si mi bil dolžan“, pravi krčmar in naredi grozno pošten obraz.

„Ti krčmar!“ pravim jaz, „odpri moj usnjat mošniček, ti si mi ven dal tri srebrne goldinarje in en kufrasti šterak (t. j. 4 krajcarje.). Pri „tvoji mrtvaški lahterni“ res da nisem zapazil da je bilo premalo in ko pridem domov, dal sem mošnjiček z denarjem ženi, ali ona me je kregala z lumpom, da sem v eni uri dva goldinarja zapil in še niti pijan nisem domov prišel — to je dokaz, da sem ga bil še več navajen. In zdaj pridem jaz na to, da se je ta frdaman šterak izdal za moj četrti goldinar. Se je pač spregledal ta pek-krčmar, si mislim, moj Bog saj je lahko mogoče, da se človek enkrat spozabi, ker je šterak ravno tako velik in težek kakor srebrni goldinar.

„To je pa že odveč“, zarohni krčmar, vstane in postavi svojo pest trdo na mizo, „tako, jaz denarja ne poznam misliš ti, ali jaz bi te naj vedoma našmiral! Jaz sem že 20 let krčmar in sem že več denarja v rokah imel, kakor si ga ti videl, razumeš? ljubi moj! In jaz svoj denar pogledam, kadar ga dam ven ali če

kregajo prav mrzko eden čez drugega. Nek vrli km poslal je vprašanje na „Štajerca“, kako naj bi prav za prav volilo, da bi se kmetu že vendar enkrat bolj obrnilo. Toraj ljubi kmet, „Štajerc“ ti bode čisto resnico povedal.

Na gornjem Štajerskem imajo kmetje velika društva, kajti katoliško kmečko društvo šteje 18 tisoč in kmečka zveza (Bauernbund) 9 tisoč udov. Ako potem kakih volitev ali kakih za kmeta koristnih postav tiče, zberejo se tisoči kmetov in se v njihova zadevah posvetujejo samostojno. Vsekakor pridejo č takim shodom tudi gospodje duhovniki, advokati in drugi gospodje, ali oni počakajo lepo zmerno, da govori kmet, še le potem izrazijo oni svoje mnenje, kajti v kmečkih stvareh ima prvo pravico kmet.

Vidiš prijatelj, takih društev manjka pri nas, za si kmet pomagati ne ve.

Pri nas skličejo se shodi po duhovnikih ali po advokatih in ako kmet tam kaj spregovori, bo opanašan in zasramovan ali celó na časti užaljen. Tak pride, da po takem ubogi kmet pogum popolnoma izgubi in ponižno vse to stori kar gospodje hočejo, da celó tudi takrat, kadar se gre v njegovo lastno škodo.

In vendar bivsi ti gospodje ne imajo kaj jesti, ko bi kmet za nje nedela.

Tako, zdaj veš ljubi kmet za vzroke splošne revščine.

Tako dolgo, dokler kmet sam ne bo sprevidel, da je kmečki stan najpogostejši stan, tako dolgo, dokler bo on po shodih in volitvah se pustil od drugih gospodov k mandirati, namesto da bi svoje pravice branil ter volilne može in kandidate svojevoljno postavljaj, tako dolgo ljubi kmet, se ne bo noben človek za kmetiško koristi potegnil.

Kmetom zamore se toraj le skom kmete pomagati.

ga prejemam. Kdo ve, kaj si vse z goldinarjem domogredé počel. Jaz bi naj bil napačno ven dal! glejte čeno, govoril je krčmar.“

On laže mislim si. Jaz sem seveda čisto prepričan, da ima on moj goldinar, ravno zato, ker tak razsaja. To je sumljivo. Pa ker on enkrat lažne morem jaz nič zato, jaz naj bi bil sam denarje bolje pazil, ko mi ga je ven dajal. Nič pira in nič sovraštva nočem jaz zaradi enega ušivega goldinarja imeti. Pusti mu tisti goldinar, si mislim ter pravim: „Če ti za gotovo veš, da si mi dal štiri goldinarje ven, potem morem pa že verjeti.“

„No, jaz mislim tudi“ pravi predrzno in gre svojemu pekovskemu fantu, ki je pri koritu z obena rokama testo gnjavil. Krčmar obriše si svojo roko malo v hlače, poseže v korito po pest testa in ga položi za težo na eno stran vage. Komaj orehovo velikost ima hlebček! In to naj bi bila teža za žemljajo. Ne, le počakaj pek! si mislim. In ko je on fantu ojs zapovedal, tristo žemelj speči, pa ne smejo biti težji, kakor je ona na vagi, in ko je on kmali pota